

naar Mulighed for en passende Rentebesparelse maatte foreligge. Denne Bestemmelse kunde imidlertid ikke i alle Tilfælde anses for fyldestgørende, idet man, selv om der teknisk set ikke kan siges at foreligge nogen synderlig Rentebesparelse, eventuelt i anden Henseende vil kunne indvinde væsentlige Laanefordele ved en Konvertering, ligesom Udtrykket »højt forrentede Laan« ogsaa vil kunne give Anledning til Tvivl. Det foresloges derfor, at Finansministeren skulde være bemyndiget til under samme Betingelser som anført under § 1 at foretage Konvertering af saavel indenlandske som udenlandske Statslaan, saafremt gunstigere Laaneforhold derved kan opnaas.

Ogsaa denne Bestemmelse fik en noget ændret Affattelse i Folketinget, hvilket var en nødvendig Følge af, at § 1 ikke gennemførtes i sin oprindelige Form.

§ 3 forhøjer den i Lov Nr. 333 af 23. December 1932 § 2 (Aarbog 1932—33, Side 119) fastsatte Grænse for det samlede Paalydende af de til enhver Tid i Omløb værende *Skatkammerbeviser* fra 50 Mill. Kr. til 80 Mill. Kr.

I sin Fremsættelsestale oplyste *Finansministeren*, at der forelaa Tilbud om Konvertering af de to sidste Serier af det i 1936 i Sverige optagne kortfristede 3 pCt.s Laan paa 15 Mill. svenske Kroner, ifølge hvilket Tilbud Renten for de resterende 7½ Mill. Kr. af dette Laan skulde nedsættes til 2½ pCt. Han ønskede gerne at benytte sig heraf og henstillede derfor, at Lovforslaget blev hurtigt gennemført.

Fra Oppositionens Side blev Lovforslaget modtaget med nogen Kritik, som Finansministeren delvis tog Hensyn til ved de Ændringsforslag, han stillede til 2. Behandling. — *Kyed* (V.) var bl. a. bange for, at Bemyndigelsen til Udstedelse af flere Skatkammerbeviser ikke vilde føre til en tilsvarende Nedgang i Statens Overtræk hos Nationalbanken, og *Korsgaard* (K. F.) gav Udtryk for Betænkelighed ved, at Rigsdagen gav Finansudvalgene saa vidtgaende Beføjelser som foreslaaet; Bestemmelsen i § 1 kunde efter hans Opfattelse i hvert Fald indtil videre undværes. Lignende Synspunkter gjordes gældende af *Hartel* (F. F.), der tillige var imod, at Staten stillede sin Kredit til Raadighed for den kommunale Laanefond. Han forstod i øvrigt ikke, hvorfor Diskontosættelsen stadig udeblev, og erklærede at ville afholde sig fra at stemme om Lovforslaget. I Overensstemmelse med sin Stilling til tidligere fremsatte Statslaansforslag maatte *Otuf Pedersen* (D. R.) gaa imod Lovforslaget. *Aksel Larsen* (D. K.) kunde derimod stemme for det, selv om han ønskede, at man snarest paabegyndte en Afvikling af Danmarks offent-